

Experimental Study of the Effect of Chemical and Biological Stabilization on Clay Subgrade Soil

S. Shafaghatian, Gh. Moradi*, H. Katebi

Department of Civil engineering, University of Tabriz, Tabriz, Iran.

ABSTRACT: Chemical stabilization of weak subgrade soil is a viable and essential method of avoiding weak soil replacement problems with selected borrow pit from an economically and environmentally point of view. Although the use of new materials such as polymers instead of traditional materials such as lime accelerates operations and reduces resource pressure, the environmental impact and long-term resistance in these methods are concerns for experts. Recently, according to the “Kyoto Environmental Protocol” recommendation on soil stabilization with geotechnical purposes, research on new biological methods of soil stabilization including “soil microbial stabilization” has been developed. In this study, the effect of clay subgrade stabilization with chemical and biological methods was investigated and compared through different experiments. Cationic polyelectrolyte as a liquid polymer and microbial-induced calcium carbonate precipitation (MICP) was used to stabilize chemically and biologically respectively. In both methods, the specific dry weight of soil decreases, and its optimum moisture content increases. Chemical stabilization increases plastic index and microbial stabilization decreases it. Both materials at low concentrations raise the pH for up to three days. Both materials increase the uniaxial compressive strength and elasticity modulus of the soil almost equally. In terms of project economy (time and cost), chemical stabilization with cationic polyelectrolyte, and terms of environmental issues, the MICP method is suitable for the studied soil.

Review History:

Received: Dec. 10, 2019
Revised: Jan. 16, 2020
Accepted: Jan. 29, 2020
Available Online: Feb. 02, 2020

Keywords:

Chemical stabilization
Biological stabilization
Clay subgrade
Cationic polyelectrolyte
Microbial stabilization

1. INTRODUCTION

Weak subgrade soil replacement is a time and cost-consuming process. Soil stabilization is one of the methods which can be used to enhance subgrade conditions and has different types including chemical stabilization. Chemical stabilization using traditional materials (e.g. lime and cement) can have an adverse impact on the natural resources and environment. As such, non-traditional materials such as polymers are considered as a suitable alternative [1]. One of the polymers is cationic polyelectrolyte, which falls into the polyacrylamide (PAM) group and is generally used in water filtration systems. Due to its effectiveness in the flocculation of clay soils, it has been used in agricultural industries [2] and recently in geotechnical engineering fields such as minimizing clay soil erosion and depressiveness at temporary helicopter landing sites [3], sealing and stabilizing landfills [4] and improving CBR and UCS characteristics of clayey and silty soils [5]. Considering the importance of environmental aspects, ‘biological’ methods, such as microbial stabilization, have been developed in recent years. This process involves adding precipitator bacteria and nutrients to the soil, which results in calcium carbonate precipitation in soils and binds the particles together (MICP). Microbial stabilization is

widely employed in geotechnical engineering fields, such as slope [6] and weak trench [7] stabilization and wind-blown sands [8]. NCHRP¹ has recently issued an implementation program for using this method in stabilizing problematic pavement subgrade sections [9]. Although this method has generally been employed in sandy soils, its implementation in clay soils has recently been considered.

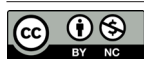
In this research, stabilizing subgrade clay using non-traditional materials (chemical stabilization) and MICP method (microbial stabilization) has been discussed and the results have been compared.

2. METHODOLOGY

Table 1 provides a summary of soil properties. For chemical stabilization, cationic polyelectrolytes and for microbial stabilization, *Bacillus pasteurii*, urea, and calcium chloride nutrient were used. For chemical stabilization, polymer and water solution with 3, 7, and 10 gr/lit dosages is added to the soil up to the optimum moisture content percentage and then is mixed with the soil [8, 10]. For microbial stabilization, bacteria and nutrient solution are added to the soil to provide optimum moisture content. First, bacteria weighing equal to one-third of the weight of the nutrient solution is added to and

*Corresponding author's email: gmoradi@tabrizu.ac.ir

¹- National Cooperative Highway Research Program

Table 1. Engineering properties of collected clay soil

TYPE (ASTM)	CH		
LL (%)	53		
PL (%)	22		
PI (%)	31		
G_S	2.61		
d_{max} (gr/cm ³) ¹	1.61		
ω_{opt} (%)	19.6		
q_u (kg/cm ²)	5.7		
$E_{50\%}$ (kg/cm ²)	362.8		
pH	1 h	3 d	7 d
	7.43	8.1	7.61

¹ Secant Modulus of Elasticity as half of ultimate uniaxial strength of the soil

Table 2. The results of the compaction test

MICP (M)	Polyelectrolyte (gr/lit)					Y_d^{max} (g/cm ³)	W_{opt} (%)
	1	0.75	0.5	10	7		
1.61	1.57	1.54	1.53	1.5	1.56		
22	21.5	22.5	22.4	24.4	21		

mixed with the soil. Subsequently, a nutrient solution with 0.5, 0.75, and 1 Molar densities are added to and mixed with the soil [8, 11-12].

The laboratory tests included: Compaction testing (ASTM D698), Atterberg limits (ASTM D4318), pH (ASTM D4972) and UCS and Secant Modulus of Elasticity ($E_{50\%}$) (ASTM D2166).

3. RESULTS AND DISCUSSION

A summary of test results is presented in Tables 2 to 5. As Table 5 shows, in chemical stabilization, polymer solution with dosages up to 7gr/lit significantly increases the strength and stiffness of the soil. However, at dosages, more than 7gr/lit the increasing trend stops and long-term strength declines. In microbial stabilization, the peak strength and stiffness are achieved at 0.5 molar nutrient density. Soil strength and stiffness do not respond to higher density values up to 1.0 molar, at which point the declining trend commences.

4. CONCLUSION

Chemical and microbial stabilization of clay soils within weak pavement subgrade is proved to be possible using cationic polyelectrolytes and bacillus bacteria with urea and calcium chloride nutrients, respectively. A summary of findings and conclusions of this research is as follows:

Ø Both chemical and microbial stabilization results in a reduction in maximum dry density and an increase in optimum moisture content.

Ø The experimented increase in plastic limit is possibly due to hydrogen bond between the liquid polymer and water molecules in chemical stabilization, and cation exchange between clay soil particles and calcium chloride ions in microbial stabilization.

Table 3. The results of the Atterberg limits test

MICP (M)	Polyelectrolyte (gr/lit)					PL (%)	LL (%)	PI (%)
	1	0.75	0.5	10	7			
24	24	23	26	26	24			
48	50	52	59	59	54			
24	26	29	33	33	30			

Table 4. The results of the pH determination test

MICP (M)	Polyelectrolyte (gr/lit)					1 h	3 days	7 days
	1	0.75	0.5	10	7			
7.54	7.54	7.77	7.54	7.56	7.68			
7.74	7.92	8.05	7.97	8.27	8.14			
7.08	7.23	7.44	7.58	7.75	7.73			

Table 5. The results of the UCS test (kg/cm²)

Curing (days)		Polyelectrolyte (gr/lit)			MICP (M)		
		3	7	10	0.5	0.75	1
3	q_u	25.2	33.9	27.3	22	24.2	29.9
	E	1463	1544	1402	932	902	1219
7	q_u	26	38.6	32.1	25.4	28	25.7
	E	1568	1623	1792	1451	683	1205
14	q_u	27.8	39.2	31	28	29.6	25.9
	E	1668	1899	1780	1555	915	1402
28	q_u	27.6	39.4	28.4	37	30.7	24.9
	E	1845	1892	1619	1913	1048	1611

Ø At the beginning of microbial stabilization, pH value increases to a certain point and improves the precipitation in soil.

Ø The maximum strength and stiffness were achieved at 0.5 molar nutrient in microbial stabilization and 7gr/lit dosage of polymer in water in chemical stabilization, both with a 28-day curing time.

Ø This study revealed that both chemical and microbial stabilization have similar effects on the stabilization of the soil employed in this research. Therefore, chemical stabilization would be a better option when a more efficient economical, and the practical outcome is required while giving priority to environmental aspects would warrant using microbial stabilization.

REFERENCES

- [1] S.A. Naeini, B. Naderinia, E. Izadi, Unconfined compressive strength of clayey soils stabilized with waterborne polymer, KSCE Journal of Civil Engineering, 16(6) (2012) 943-949.
- [2] W. Miller, R. Willis, G. Levy, Aggregate stabilization in kaolinitic soils by low rates of anionic polyacrylamide,

- Soil use and management, 14(2) (1998) 101-105.
- [3] W.J. Orts, A. Roa-Espinosa, R.E. Sojka, G.M. Glenn, S.H. Imam, K. Erlacher, J.S. Pedersen, Use of synthetic polymers and biopolymers for soil stabilization in agricultural, construction, and military applications, *Journal of materials in civil engineering*, 19(1) (2007) 58-66.
- [4] D. Yongfeng, L. Songyu, H. Jian'an, L. Kan, D. Yanjun, J. Fei, Strength and permeability of cemented soil with PAM, in: *Grouting and deep mixing 2012*, 2012, pp. 1800-1807.
- [5] P. Kolay, B. Dhakal, Geotechnical Properties and Microstructure of Liquid Polymer Amended Fine-Grained Soils, *Geotechnical and Geological Engineering*, (2019) 1-13.
- [6] S. Gowthaman, T. Iki, K. Nakashima, K. Ebina, S. Kawasaki, Feasibility study for slope soil stabilization by microbial induced carbonate precipitation (MICP) using indigenous bacteria isolated from cold subarctic region, *SN Applied Sciences*, 1(11) (2019) 1480.
- [7] S. Saneiyani, D. Ntarlagiannis, J. Ohan, J. Lee, F. Colwell, S. Burns, Induced polarization as a monitoring tool for in-situ microbial induced carbonate precipitation (MICP) processes, *Ecological engineering*, 127 (2019) 36-47.
- [8] A. Fahmi, H. Katebi, M. Hajjalilue Bonab, H. Samadi Kafil, Microbial Sand Stabilization Using Corn Steep Liquor Culture Media and Industrial Calcium Reagents in Cementation Solutions, *Industrial Biotechnology*, 14(5) (2018) 270-275.
- [9] B. Chittoori, M. Burbank, Application of Microbial Facilitated Stabilization for Sustainable Improvement of Expansive Pavement Subgrades, 2019.
- [10] S. Abbasi, Effect of Water-Soluble Polymers and Nanoparticles on Physical, Mechanical, and Inflationary Properties of Clay (in Persian), Thesis, Tabriz University, Iran, 2019.
- [11] A. Fahmi, sand stabilization using microbial induced calcium carbonate precipitation method and chemical methods (in Persian), Thesis, Tabriz University, Iran, 2019.
- [12] L.M. Lee, W.S. Ng, C.K. Tan, S.L. Hii, Bio-mediated soil improvement under various concentrations of cementation reagent, in: *Applied Mechanics and Materials*, Trans Tech Pub., 2012, pp. 326-329.

HOW TO CITE THIS ARTICLE

S. Shafaghathian, Gh. Moradi, H. Katebi, *Experimental Study of the Effect of Chemical and Biological Stabilization on Clay Subgrade Soil*, *Amirkabir J. Civil Eng.*, 53(7) (2021) 617-620.

DOI: [10.22060/ceej.2020.17493.6588](https://doi.org/10.22060/ceej.2020.17493.6588)

بررسی آزمایشگاهی تأثیر تثبیت شیمیایی و زیستی بر خصوصیات خاک رس بستر راه

سیامک شفقتیان، غلام مرادی*، هوشنگ کاتبی

دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

تاریخچه داوری:

دریافت: ۱۳۹۸/۰۹/۱۹

بازنگری: ۱۳۹۸/۱۰/۲۶

پذیرش: ۱۳۹۸/۱۱/۰۹

ارائه آنلاین: ۱۳۹۸/۱۱/۱۳

کلمات کلیدی:

تثبیت شیمیایی

تثبیت زیستی

بستر رس

پلی الکترولیت کاتیونی

بهسازی میکروبی

خلاصه: تثبیت شیمیایی خاک ضعیف بستر راه، یک روش مناسب و ضروری برای پرهیز از مشکلات جایگزینی خاک ضعیف با منابع منتخب قرصه به لحاظ اقتصادی و زیست محیطی است. در تثبیت شیمیایی، استفاده از مصالح نوین از جمله پلیمرها به جای مصالح سنتی مانند آهک موجب تسریع عملیات و همچنین کاهش فشار بر منابع می شود ولی آثار زیست محیطی و مقاومت درازمدت این روش ها دغدغه متخصصین است. اخیراً طبق توصیه پیمان زیست محیطی کیوتو در بخش تثبیت خاک با اهداف ژئوتکنیکی، تحقیق بر روی روش های نوین زیستی تثبیت خاک از جمله روش "تثبیت میکروبی خاک" گسترش یافته است. در این پژوهش تأثیر تثبیت خاک رس بستر راه به دو روش شیمیایی و زیستی از طریق آزمایش های مختلف، بررسی و مقایسه شده است. در تثبیت شیمیایی از یک پلیمر مایع به نام پلی الکترولیت کاتیونی و در تثبیت زیستی، از روش رسوب میکروبی کربنات کلسیم، به عنوان یک روش بهسازی میکروبی استفاده شده است. در هر دو روش وزن مخصوص خشک خاک، کاهش و رطوبت بهینه آن افزایش می یابد. تثبیت شیمیایی، دامنه خمیری را افزایش و تثبیت میکروبی آن را کاهش می دهد. هر دو ماده در غلظت های پایین، pH محیط را تا دوره زمانی سه روزه افزایش می دهند. هر دو ماده مقاومت فشاری تک محوری و مدول الاستیسیته خاک را تقریباً به یک میزان افزایش می دهند که به لحاظ اقتصاد پروژه (هزینه و زمان)، تثبیت شیمیایی با پلی الکترولیت کاتیونی و به لحاظ مسائل زیست محیطی، تثبیت زیستی به روش MICP برای خاک مورد مطالعه مناسب است.

۱- مقدمه

منفرد به نام مونومر تشکیل شده است [۳]. تحقیق بر روی کاربرد پلیمر در بهسازی خاک عمدتاً از دهه پنجاه قرن نوزده میلادی آغاز شده است. در این زمان وین و همکاران، توده شدن و تجمع خاک رس توسط پلیمرها را گزارش نمودند [۴]. لمب نیز تأثیر مثبت پلی اکریل آمید بر خصوصیات مقاومتی و فیزیکی رس سیلت دار را قابل توجه و مناسب تحقیقات بیشتر دانست [۳]. البته در ابتدا عمده کاربرد پلی آمیدها در تثبیت خاک رس در شاخه کشاورزی و با اهداف کاهش نفوذ پذیری و افزایش پایداری بود [۵ و ۶]، ولی به تدریج در شاخه مهندسی عمران نیز گسترش یافته است. در سال ۲۰۰۷ ویلیام اورتز و همکاران تثبیت خاک رس با پلی اکریل آمید، جهت کاهش فرسایش بستر راه های در معرض سیل و پراکنش رس سایت های موقت و اضطراری فرود هلیکوپتر را بررسی کردند [۷]. در سال

در پروژه های بزرگ عمرانی از جمله راه سازی در مناطق با بستر خاک ضعیف، عملیات جایگزینی و جابه جایی خاک بستر به لحاظ زمانی و مالی بسیار پر هزینه است. تثبیت خاک ضعیف موجود یکی از راه های بهینه سازی اجرای این پروژه هاست که به روش های گوناگون از جمله تثبیت شیمیایی انجام می شود. تثبیت شیمیایی با مصالح سنتی مانند آهک، سیمان و ... موجب فشار بر منابع طبیعی می شود. بنابراین استفاده از مصالح نوین مطرح شده و گسترش یافته است [۱]. این مصالح به دسته های کلی پلیمرها، یون ها و آنزیم ها، سولفات ها، رزین ها و نفت و چند شاخه فرعی دیگر تقسیم می شوند [۲]. پلیمر یک ماکرومولکول^۱ آلی است که از ترکیب مولکول های

1 Macro molecule

* نویسنده عهده دار مکاتبات: gmoradi@tabrizu.ac.ir

[۱۶].

این فرآیند، پهنه وسیعی از مهندسی عمران از بهسازی مصالح سازه ای مثل آجر، بتن و خاک تا جلوگیری از نشت آب در سدها، نشست سازه، ساخت تونل و تثبیت ماسه های روان را شامل می شود [۱۷ و ۱۸]. در سال ۲۰۰۸ وندر استار^۴ و همکاران در عملیات عبور لوله گاز از زیر رودخانه وال در سوئیس، قسمت شنی لایه های موجود را با این روش تثبیت کردند [۱۹]. یکی از مشکلات زیست محیطی ناشی از خشک شدن دریاچه ارومیه، پیشروی ماسه روان به سمت مناطق روستایی بر اثر فرسایش بادی است که از سال ۲۰۱۶ تثبیت میکروبی ماسه های روان در این منطقه توسط فهمی و همکاران در دست مطالعه، بررسی و اجرا می باشد [۱۳]. تثبیت میکروبی در مقایسه با تثبیت شیمیایی، نفوذ پذیری خاک را در محدوده مناسب حفظ می کند. عدم تغییر بستر آب های زیرزمینی، امکان رشد پوشش گیاهی و عدم استفاده از مصالح آلوده کننده محیط زیست از دیگر مزایای این روش است [۲۰]. اغلب مطالعه های انجام شده در این زمینه مربوط به خاک ماسه است و تثبیت میکروبی خاک های رسی به تازگی مورد توجه قرار گرفته و مزایای آن در حال بررسی است [۲۱ و ۲۲]. در این تحقیق خاک مورد مطالعه، خاک رسی بستر راه بوده، برای تثبیت شیمیایی آن از یک نوع پلیمر مایع از شاخه پلی اکریل آمید به نام پلی الکترولیت کاتیونی و برای تثبیت میکروبی از یک نوع باکتری به نام باسیلوس و مواد مغذی کلرید کلسیم و اوره استفاده شده است.

۲- مصالح مورد استفاده

۲-۱- خاک

در این تحقیق از خاک رس بستر آزاد راه آمل به ساری در حوزه قائمشهر استفاده شده است. طبق نتایج آزمایش دانه بندی و حدود اتربرگ، این خاک بر اساس سیستم متحد، رس با حد روانی بالا (CH)، طبقه بندی می شود. در جدول ۱ نتایج آزمایش های شناسایی خاک مورد مطالعه آمده است.

۲-۲- پلیمر مایع

جهت تثبیت شیمیایی از نوعی پلیمر به نام پلی الکترولیت کاتیونی

۲۰۱۲ یانگ فنگ و همکاران تأثیر مناسب پلی اکریل آمید در پایداری مخازن دفن زباله به لحاظ افزایش کرنش تسلیم و نفوذ ناپذیری را گزارش کردند [۸] و در سال ۲۰۱۹ کولای و همکاران تأثیر پلیمر مایع بر مقاومت تک محوری و *CBR* سیلت و رس را بررسی و تأثیر تثبیت شیمیایی را مفید ارزیابی کردند [۹]. یکی از انواع پلیمرها، پلی اکریل آمیدها هستند. پلی اکریل آمید (PAM) یک پلیمر محلول در آب است که توانایی جذب و ته نشین کردن خاک رس را دارد و در صنعت تصفیه آب استفاده می شود. هر شاخه پلیمری می تواند به سطح چند ذره خاک بچسبد. با توجه به این خصوصیت، استفاده از این ماده به عنوان افزودنی در تثبیت خاک رس مورد توجه قرار گرفته است [۶].

اخیراً تثبیت شیمیایی خاک با مصالح نوین نیز با مشکلاتی از جمله مقاومت دراز مدت و مخاطرات زیست محیطی همراه شده است. برای رفع اینگونه مسائل، روش های نوین تثبیت از جمله تثبیت زیستی مطرح گردیده که بهسازی میکروبی خاک^۱ (MICP) یکی از زیر مجموعه های آن است [۱۰]. در این روش از گونه خاصی از باکتری های اسپوردار^۲ که خاصیت رسوب زایی دارند، استفاده می شود. با افزودن سوسپانسیون باکتری و همچنین مواد واکنشگر شامل اوره و کلرید کلسیم به خاک و با انجام واکنش های شیمیایی، رسوب کربنات کلسیم در بین ذرات خاک تولید شده و دانه های خاک را به هم متصل می کند [۱۱]. بهسازی میکروبی یک رشته بسیار جوان است و هرچند در حال حاضر به لحاظ اجرایی سخت و پرهزینه است [۱۲]، ولی کاربرد آن رو به گسترش بوده و ایده های جدید و متنوعی به این روش، اجرایی شده است [۱۳]. در سال ۲۰۱۹ گوتامان و همکاران تأثیر تثبیت میکروبی بر پایداری شیب های مناطق سردسیر ژاپن را بررسی کردند [۱۴] و در همین زمان سنایان و همکاران در آمریکا مقاومت بلند مدت دیواره های ریزی معادن را پس از بهسازی میکروبی در یک واحد پایلوت بررسی و آن را مثبت ارزیابی کردند [۱۵]. با توجه به حجم قابل توجه ساخت و ترمیم راه و اهمیت روزافزون مسائل زیست محیطی، مرکز مشترک تحقیقات بزرگراه آمریکا^۳ پروژه ای را با عنوان بهسازی میکروبی بستر ضعیف و مسأله دار، اجرا نموده که اخیراً (اکتبر ۲۰۱۹) به روز گردیده است

1 Microbial Induced Calcium Carbonate Precipitation (MICP)

2 Spare-farming Bacteria

3 NCHRP (AASHTO & FHWA)

جدول ۱. نتایج آزمایش های شناسایی خاک رس

Table 1. Engineering properties of collected clay soil

TYPE (ASTM)	CH		
LL (%)	53		
PL (%)	22		
PI (%)	31		
G _s	2.61		
d _{max} (gr/cm ³) γ	1.61		
ω_{opt} (%)	19.6		
pH	1 h	3 d	7 d
	7.43	8.1	7.61

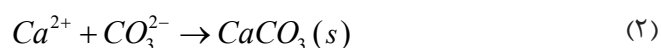
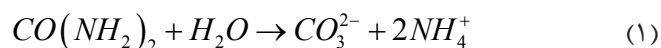

شکل ۱. پلی الکترولیت کاتیونی

Fig. 1. The Cationic polyelectrolyte

۳-۲- تثبیت میکروبی (MICP)

در این روش ابتدا باکتری هوازی طبق واکنش شیمیایی رابطه (۱)، موجب هیدرولیز اوره می شود. سپس کاتیون های آزاد کلسیم حاصل از ماده مغذی که به باکتری چسبیده اند با کربنات حاصل از هیدرولیز اوره طبق رابطه (۲) واکنش داده و رسوب کربنات کلسیم تشکیل می شود [۲۱]:

واکنش کلی تثبیت میکروبی را می توان به صورت رابطه (۳) نوشت [۱۱]:

استفاده شده است. این پلیمرهای منعقد کننده، ترکیباتی پلیمری با وزن مخصوص بالا بر پایه پلی اکریل آمیدها (PAM) به صورت محلول در آب هستند که به طور وسیعی به عنوان منعقدکننده و افزایش دهنده سرعت ته نشینی مواد جامد در فرآیند تصفیه و تولید مایعات استفاده می شوند. این پلیمرها عمدتاً در صنایع تصفیه آب، تولید شکر و فرآیندهای تصفیه پتروشیمی مورد استفاده هستند که اخیراً با توجه به خصوصیات آنها به صورت گسترده در فرآیند تثبیت خاک های ریزدانه مورد توجه محققین قرار گرفته اند. در این تحقیق از پلی الکترولیت کاتیونی استفاده شده است که به صورت مستقیم با ذرات دارای بار الکتریکی منفی رس، زنجیره و لخته ایجاد می کند و همچنین با ایجاد پیوند هیدروژنی با مولکول های آب در افزایش جذب آب خاک مؤثر است [۲۳ و ۲۴]. پودر پلی الکترولیت مورد استفاده در این تحقیق، تولید شرکت BASF آلمان می باشد (شکل ۱).

شکل ۲. اندازه گیری چگالی نوری محلول میکروبی

Fig. 2. Measurement of optical density of microbial solution

باکتری پس از تولید باید در دمای ۴/۲ درجه سانتی‌گراد نگهداری گردد و در این شرایط فعالیت اوهره - آژ مناسب را تا یک هفته حفظ می‌کند [۱۳]. بهتر است فاصله زمانی تولید تا استفاده از محلول کم باشد.

هر دو دستگاه متعلق به دانشکده علوم پزشکی تبریز هستند. از اوهره و کلرید کلسیم دو آبه صنعتی که در اکی مولارهای ۰/۵، ۰/۷۵ و ۱ مولار تهیه شده، به عنوان ماده مغذی یا سیمنتاسیون^۶ استفاده شده است.

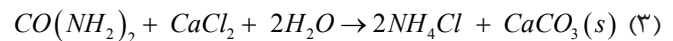
۳- روش آماده سازی نمونه ها

۳-۱- تثبیت شیمیایی

برای تهیه محلول مثبت با غلظت های ۳، ۷ و ۱۰ گرم بر لیتر [۸ و ۲۵]، پودر پلی‌الکترولیت کاتیونی پس از توزین، در مقدار مشخصی آب ریخته و همزمان مخلوط شد. پس از اطمینان از حصول محلول همگن و یکنواخت، به تدریج در چند مرحله به خاک خشک، اضافه شده و عملیات اختلاط انجام شد (شکل ۴).

۳-۲- تثبیت میکروبی

ابتدا خاک، شیارکشی شده و باکتری با نسبت یک سوم وزنی ماده مغذی، به روی آن پاشیده و مخلوط شد. پس از ۲۰ دقیقه، نمونه تسطیح و مجدداً شیارکشی شد. سپس محلول مغذی با غلظت های ۰/۵، ۰/۷۵ و ۱ مولار [۸ و ۱۳ و ۲۶] به تدریج و در چند مرحله به خاک خشک، اضافه شده و اختلاط انجام گردید (شکل ۵).

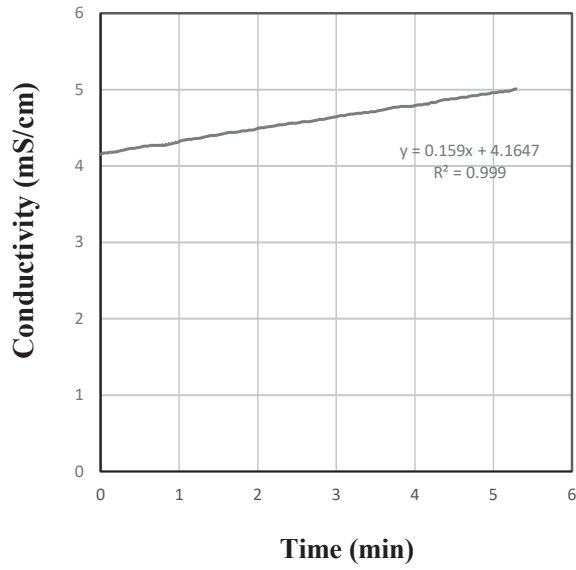
در این تحقیق جهت دستیابی به فعالیت بالای اوهره آژ محلول میکروبی کشت شده، از باکتری باسیلوس پاستوری با نام علمی باسیلوس اسفریسوس^۱ استفاده شده است. باکتری از مرکز کلکسیون قارچ و باکتری صنعتی ایران به صورت لیوفلیزه^۲ تهیه شده و طبق دستورالعمل ارسالی برای فعال سازی اولیه باکتری از محیط کشت (براث^۳) بدون آگار^۴ استفاده شده است. برای اندازه‌گیری میزان و رشد باکتری (بیومس) موجود در محلول میکروبی از دستگاه اسپکتوفتومتر استفاده شده است. این دستگاه، جذب نور محلول رقیق شده را نسبت به یک نمونه شاهد در طول موج ۶۰۰ نانومتر، نشان می‌دهد که چگالی نوری^۵ نامیده می‌شود. این مقدار برای محلول مورد استفاده، پس از فاز لگاریتمی، یک به دست آمد (OPG=۱) (شکل ۲).

فعالیت اوهره آژ باکتری، نمایانگر توانایی محلول در هیدرولیز اوهره و در واقع همان شیب خط هدایت الکتریکی نسبت به زمان است. این شاخص با دستگاه هدایت الکتریکی پیشرفته، در مدت ۵ دقیقه و در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد به مقدار ۰/۱۶ mS/cm.min اندازه‌گیری شده است (شکل ۳). نقش محلول باکتری، فراهم کردن زمینه انجام واکنش های منجر به رسوب کربنات کلسیم در خاک است و بعد از انجام واکنش ها، فعالیت آن اهمیتی ندارد. محلول

- 1 Bacillus Sphaericus
- 2 Lyophilized
- 3 Broth
- 4 Agar
- 5 Optical Density

6 Cementation

ب

الف

شکل ۳. الف) دستگاه اندازه گیری فعالیت اوره آز با دقت ثبت یک قرائت در هر دو ثانیه ب) فعالیت اوره آز باکتری موضوع تحقیق
 Fig. 3. a) The urease activity measuring device (Ability. one record every two seconds), b) The urease activity for the investigated bacteria

شکل ۴. تهیه و اختلاط محلول پلی الکترولیت کاتیونی

Fig. 4. Preparation and mixing of cationic polyelectrolyte solution

شکل ۵. پاشش باکتری به خاک

Fig. 5. Bacteria spraying into the soil

شکل ۶. اندازه گیری pH نمونه های خاک
Fig. 6. pH measurement of soil

۴- آزمایش های انجام شده

۴-۱- آزمایش تراکم (ASTM D۶۹۸)

با توجه به مایع بودن هر دو مثبت، جهت بررسی اثر تثبیت خاک بر مشخصات تراکمی، محلول های مثبت شیمیایی و میکروبی، به مقدار ۵ درصد وزنی خاک خشک و به روشی که در بخش ۳ بیان شد، به خاک اضافه شده و طبق استاندارد در سه لایه در قالب ۴ اینچ ریخته شده و هر لایه با ۲۵ ضربه چکش، متراکم گردید. پس از محاسبه رطوبت و وزن مخصوص، آزمایش با گام های افزایشی ۵ درصدی افزودن محلول مثبت، تا کاهش وزن مخصوص خاک ادامه یافت و برای هر حالت منحنی تراکم رسم گردید. در روش میکروبی جهت حفظ رطوبت نمونه در زمان نفوذ، سینی با نایلون پوشانده شد. زمان نفوذ در آزمایش های بهسازی میکروبی ۷۵ دقیقه منظور گردید که شامل زمان توقف پس از پاشش و اختلاط میکروب (۲۰ دقیقه) و پس از پاشش و اختلاط مغذی (۲۰ دقیقه) و زمان اختلاط و دیگر عملیات آزمایشگاهی مربوط نیز می باشد. آزمایش تراکم برای هر روش و غلظت، دو بار تکرار و در صورت قابل قبول بودن میزان تفاوت نتایج، میانگین آن ها به عنوان نتیجه نهایی ثبت شد.

۴-۲- آزمایش حدود اتربرگ (ASTM D۴۳۱۸)

ابتدا به مقدار لازم، نمونه تثبیت شده شیمیایی و میکروبی با غلظت های مورد مطالعه و با رطوبت بهینه حاصل از آزمایش تراکم

تهیه شد. پس از دو ساعت، طبق استاندارد و جهت آبخوری به مقدار لازم به آن آب اضافه شده و پس از ۲۴ ساعت حفاظت از نمونه، آزمایش ها بر روی آن انجام گردید. آزمایش حد روانی برای هر روش و غلظت دو بار تکرار شد.

۴-۳- آزمایش pH (ASTM D۴۹۷۲)

مشابه آزمایش حدود اتربرگ، ابتدا حدود ۱۰ گرم از هر نمونه با غلظت های مورد مطالعه و با رطوبت بهینه حاصل از نتایج آزمایش تراکم ساخته و پس از ۲ ساعت در صورت نیاز، وزن نمونه با آب مقطر دقیقاً به ۱۰ گرم رسانده شد. سپس با دستگاه pH سنج، مقدار pH نمونه ها در فواصل یک ساعت، سه روز و هفت روز قرائت و تأثیر تثبیت بر pH محیط بررسی گردید (شکل ۶). در هر آزمایش، قرائت نهایی پس از یک دقیقه ثابت مقدار pH در نمایشگر دستگاه، انجام شده است.

۴-۴- آزمایش مقاومت فشاری تک محوری (ASTM D۲۱۶۶)

برای بررسی تأثیر بهسازی بر مقاومت خاک، نمونه های استوانه ای آزمایش تک محوری، از خاک تثبیت نشده و تثبیت شده با مشخصات بهینه حاصل از آزمایش تراکم تهیه شد. قطر قالب ۳۵ میلی متر و نسبت ارتفاع به قطر، ۲ تا ۲/۵ در نظر گرفته شد. جهت سهولت خروج نمونه از قالب دو تکه استفاده

۵- تحلیل نتایج

۵-۱- آزمایش تراکم

نتایج آزمایش تراکم در جدول زیر آمده است.

۵-۱-۱- پلی‌الکترولیت

در حالت کلی، تثبیت خاک رس مورد تحقیق با پلی‌الکترولیت، موجب کاهش وزن مخصوص حداکثر و افزایش رطوبت بهینه می‌شود. وزن مخصوص حداکثر تا غلظت ۷ gr/lit، حدود ۷ درصد کاهش یافته و سپس تا غلظت ۱ gr/lit افزایش می‌یابد. رطوبت بهینه نیز تا غلظت ۷ gr/lit افزایش یافته و پس از آن کاهش می‌یابد. این روند (البته با غلظت‌های متفاوت) با نتایج تحقیق انجام شده در این زمینه تطابق

شد. برای تأمین شرایط حفاظت و عمل‌آوری، نمونه‌ها در داخل محفظه عمل‌آوری آزمایشگاه قرار داده شد و در هر غلظت، نمونه‌ها پس از دوره‌های ۳، ۷، ۱۴ و ۲۸ روزه عمل‌آوری، مورد آزمایش قرار گرفتند. آزمایش به روش کنترل کرنش و با سرعت بارگذاری ۱/۳ میلی‌متر بر دقیقه انجام شد. برای بررسی تأثیر تثبیت بر خصوصیات شکل‌پذیری خاک، علاوه بر مقاومت فشاری تک‌محوری، مدول الاستیسیته معادل ۵۰٪ مقاومت ($E_{sec} = 50\%$)، که به طور اختصار در این تحقیق با E نشان داده می‌شود نیز اندازه‌گیری و محاسبه گردید. آزمایش‌ها برای هر غلظت و دوره عمل‌آوری، دو بار تکرار و در صورت قابل قبول بودن میزان تفاوت نتایج، میانگین آن‌ها به عنوان نتیجه نهایی ثبت شد.

ب

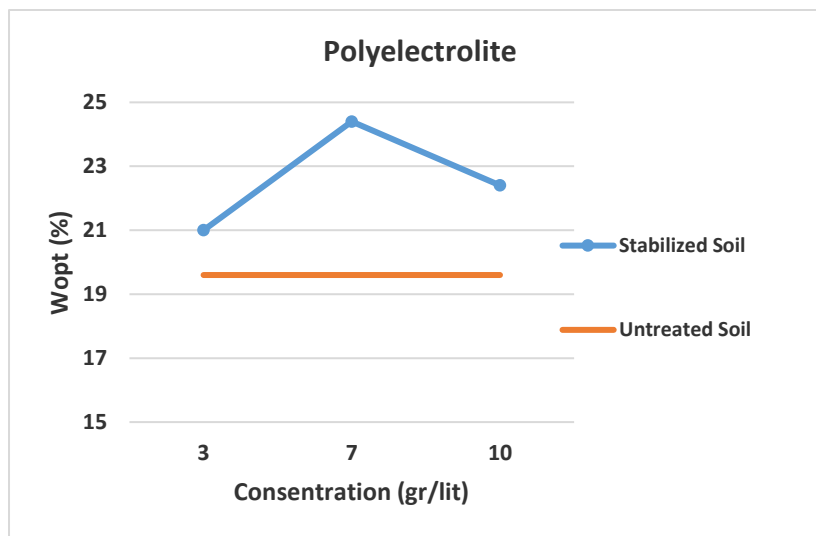
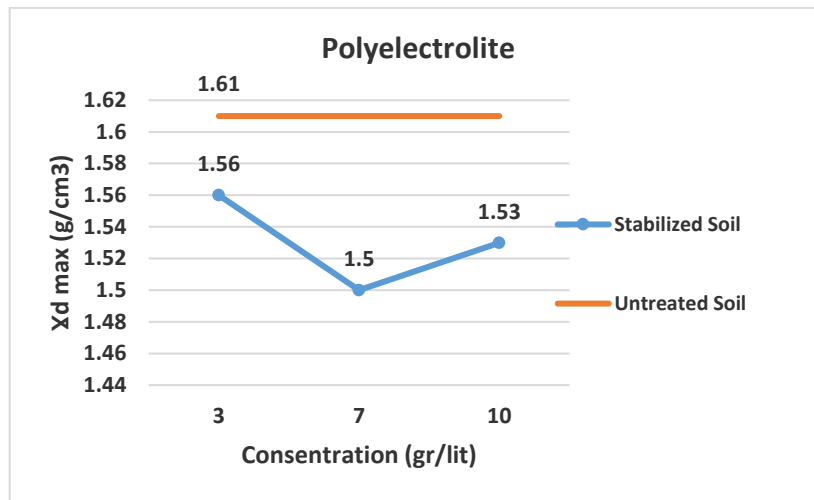
الف

شکل ۷. الف) نگهداری و عمل‌آوری نمونه‌های تک‌محوری، ب) شکست صحیح نمونه‌های تک‌محوری
Fig. 7. a) Curing of UCS test samples, b) Proper fracture of UCS test samples

جدول ۲. نتایج آزمایش تراکم

Table 2. The results of compaction test

MICP			پلی‌الکترولیت			خاک تثبیت نشده	
1 M	0.75 M	0.5 M	10 gr/lit	7 gr/lit	3 gr/lit		
1.61	1.57	1.54	1.53	1.5	1.56	1.61	$\gamma_{d \max} (\text{g/cm}^3)$
22	21.5	22.5	22.4	24.4	21	19.6	$W_{\text{opt}} (\%)$

شکل ۸. مقایسه نتایج آزمایش تراکم در تثبیت شیمیایی خاک

Fig. 8. Results of compaction test in chemical stabilization

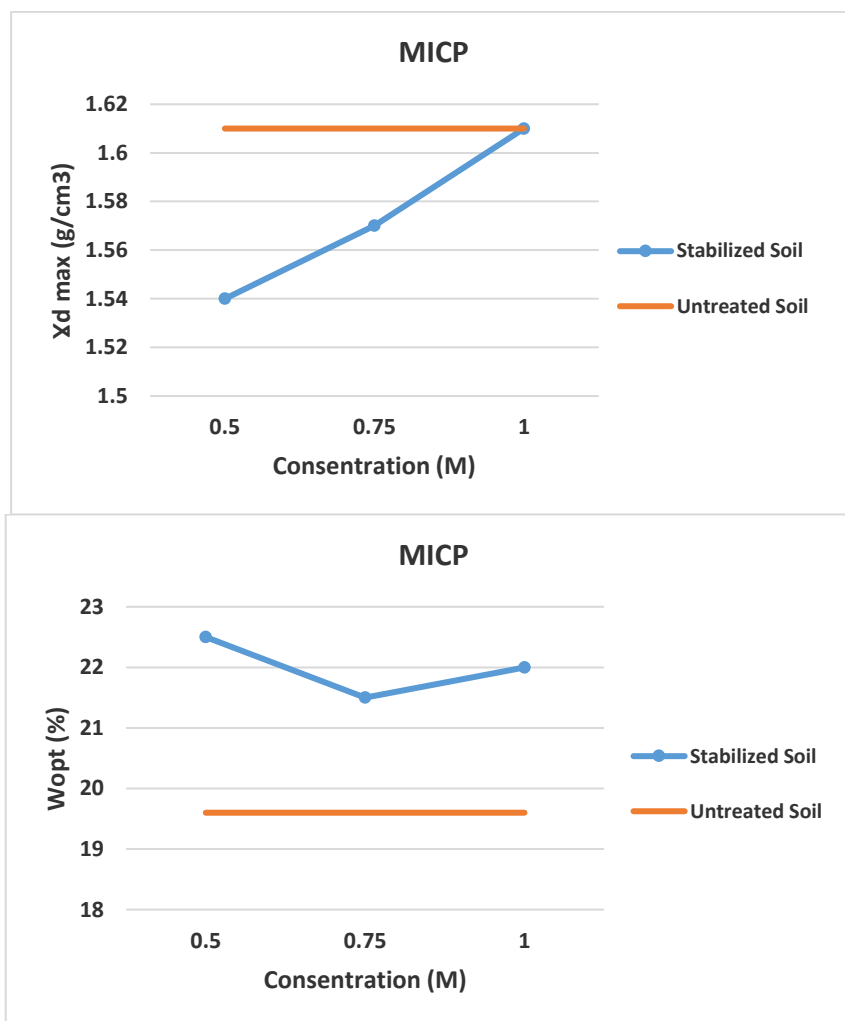
افزایش قابل توجه ویسکوزیته و چگالی محلول پلیمر که ژل مانند است، پلیمر جذب شده مجدداً موجب افزایش وزن مخصوص حداکثر می‌شود و از طرفی تشکیل ژل غلیظ پلیمر در اطراف دانه‌ها، جذب آب را کاهش می‌دهد. نتایج آزمایش تراکم خاک تثبیت شده با پلی‌الکترولیت در شکل ۸ آمده است.

۵-۱-۲- تثبیت میکروبی (MICP)

تثبیت خاک به روش MICP موجب ایجاد پل های اتصال بین ذرات خاک می‌شود، ولی این پل تمام فضای خالی خاک را پر نمی‌کند و این می‌تواند باعث کاهش وزن مخصوص و افزایش رطوبت بهینه نسبت به خاک معمولی شود [۲۱]. افزایش غلظت مغذی، تراکم را

دارد [۳ و ۶ و ۲۵ و ۲۷]. در تثبیت شیمیایی، پلی‌الکترولیت، جانشین بخشی از خاک رس در قالب تراکم می‌شود. از آنجا که در غلظت های پایین، چگالی محلول کم است، وزن مخصوص حداکثر کاهش می‌یابد. همچنین افزایش سریع مقاومت برشی ناشی از جاذبه بین دانه‌ای، قسمتی از انرژی تراکم را تلف کرده، تا حدودی تراکم پذیری خاک را کم می‌کند [۳ و ۶]. به طور کلی پلی‌اکریل‌امید (PAM) یک ماده آبدوست^۱ است و جذب آب خاک را افزایش می‌دهد. علاوه بر آن با افزایش خلل و فرج موجب افزایش نفوذپذیری و جذب آب در خاک می‌شود که از این لحاظ در بهبود مقاومت خاک در برابر فرسایش ناشی از رواناب مؤثر است [۲۷-۲۹]. در غلظت های بالا با توجه به

1 Hydrophil

شکل ۹. مقایسه نتایج آزمایش تراکم در تثبیت میکروبی خاک
 Fig. 9. Results of compaction test in microbial stabilization

جدول ۳. نتایج آزمایش حدود اتربرگ
 Table 3. The results of Atterberg limits test

MICP			پلی‌الکترولیت			خاک تثبیت نشده	
1 M	0.75 M	0.5 M	10 gr/lit	7 gr/lit	3 gr/lit		
24	24	23	26	26	24	22	PL (%)
48	50	52	59	59	54	53	LL (%)
24	26	29	33	33	30	31	PI (%)

۵-۲-۱- پلی‌الکترولیت

به طور کلی تأثیر پلی‌الکترولیت بر حدود اتربرگ ناچیز است و این در تطابق با تحقیقات منابع [۳۰ و ۳۱] است ولی روند جزئی افزایش در PL و LL را می‌توان در اثر افزایش جذب آب خاک رس به سبب پیوند هیدروژنی بین مولکول‌های آب و پلی‌الکترولیت [۲۴] و افزایش نسبی تخلخل خاک در شروع فرآیند تثبیت دانست [۲۸]. زنجیره

بالا می‌برد. ضمناً با افزایش ماده مغذی، رطوبت بهینه تغییر چندانی نمی‌کند. نتایج آزمایش تراکم خاک تثبیت شده به روش MICP در شکل ۹ آمده است.

۵-۲- حدود اتربرگ

نتایج آزمایش حدود اتربرگ در جدول ۳ آمده است.

و افزایش محدود pH محیط بعد از تثبیت را می‌توان ناشی از وجود واکنش کاتیون‌های یک و دو ظرفیتی در محیط دانست [۲۳]. بیشترین تأثیر که نشان‌دهنده واکنش‌های بیشتر کاتیون و ذرات رس است در غلظت ۷ gr/lit دیده می‌شود. در غلظت ۱۰ gr/lit، میزان pH محیط نسبت به خاک اولیه افزایش نشان نمی‌دهد. pH محیط در سه روز به بالاترین مقدار خود رسیده و پس از آن با کم شدن واکنش‌ها مجدداً کاهش می‌یابد.

۵-۳-۲- تثبیت میکروبی (MICP)

در بهسازی میکروبی، هیدرولیزه شدن اوره موجب جدا شدن یون آمونیوم (NH_4^+) شده، pH محیط را افزایش می‌دهد و محیط مناسبی را جهت رسوب کربنات کلسیم و تثبیت خاک فراهم می‌کند [۲۶]. بیشترین pH محیط در غلظت ۰/۵ M محلول مغذی، حاصل می‌شود که مطابق نتایج مطالعات منبع [۲۶] می‌باشد. افزایش غلظت محلول مغذی، اثر کاهنده در pH محیط دارد.

۵-۴- مقاومت فشاری تک‌محوری

نتایج آزمایش مقاومت فشاری تک‌محوری به همراه مدول الاستیسیته برای خاک معمولی و تثبیت شده، به ترتیب در جدول‌های ۵ و ۶ آمده است.

پلی‌الکترولیت علاوه بر اتصال دانه‌های رس، توانمندی برقراری پیوند هیدروژنی با مولکول‌های آب را داشته و بر این اساس قابلیت جذب و نگهداری آب در خاک رس را افزایش می‌دهد. علاوه بر آن ژل پلیمر در فرآیند تثبیت خاک و پس از جذب آب به مقدار جزئی دچار تورم می‌شود که تا حدودی تخلخل خاک را افزایش می‌دهد. با افزایش غلظت پلیمر، میزان حد روانی بیش از حد انقباض افزایش می‌یابد که موجب افزایش دامنه خمیری می‌شود.

۵-۲-۲- تثبیت میکروبی (MICP)

خاک تثبیت شده به روش MICP هرچند ناچیز، به افزایش PL، کاهش LL و در نتیجه کاهش PI تمایل دارد. این امر می‌تواند به علت تبادل کاتیونی بین ذرات رس و یون‌های کلرید کلسیم باشد. این تبادل، قابلیت جذب و نگهداری آب دانه‌ها را کاهش می‌دهد [۳۲ و ۳۳].

۵-۳- pH

نتایج آزمایش pH در جدول ۴ آمده است.

۵-۳-۱- پلی‌الکترولیت

به طور کلی پلی‌الکترولیت‌ها تأثیر چندانی بر pH محیط ندارند

جدول ۴. نتایج آزمایش تعیین pH

Table 4. The results of pH determination test

MICP			پلی‌الکترولیت			خاک تثبیت نشده	
1 M	0.75 M	0.5 M	10 gr/lit	7 gr/lit	3 gr/lit		
7.54	7.54	7.77	7.54	7.56	7.68	7.43	1 h
7.74	7.92	8.05	7.97	8.27	8.14	8.1	3 day
7.08	7.23	7.44	7.58	7.75	7.73	7.61	7 day

جدول ۵. نتایج آزمایش مقاومت فشاری تک‌محوری (q_u) برای خاک تثبیت نشده (بر حسب kg/cm^2)

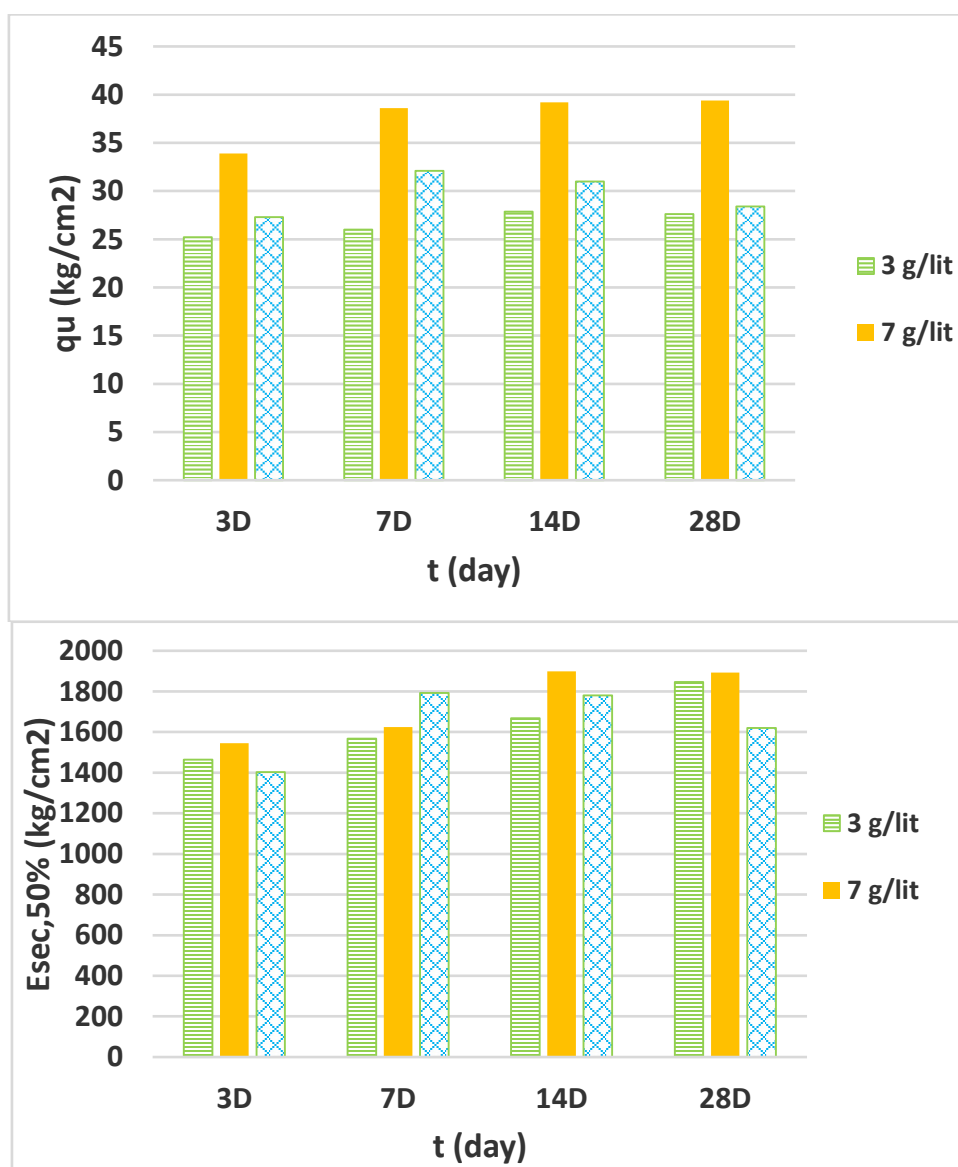
Table 5. The results of UCS test for untreated soil (kg/cm^2)

3D		7D		14D		28D	
q_u	E_{sec} (50%)	q_u	E_{sec} (50%)	q_u	E_{sec} (50%)	q_u	E_{sec} (50%)
5.7	362.8	5.7	360	5.9	371	5.9	371

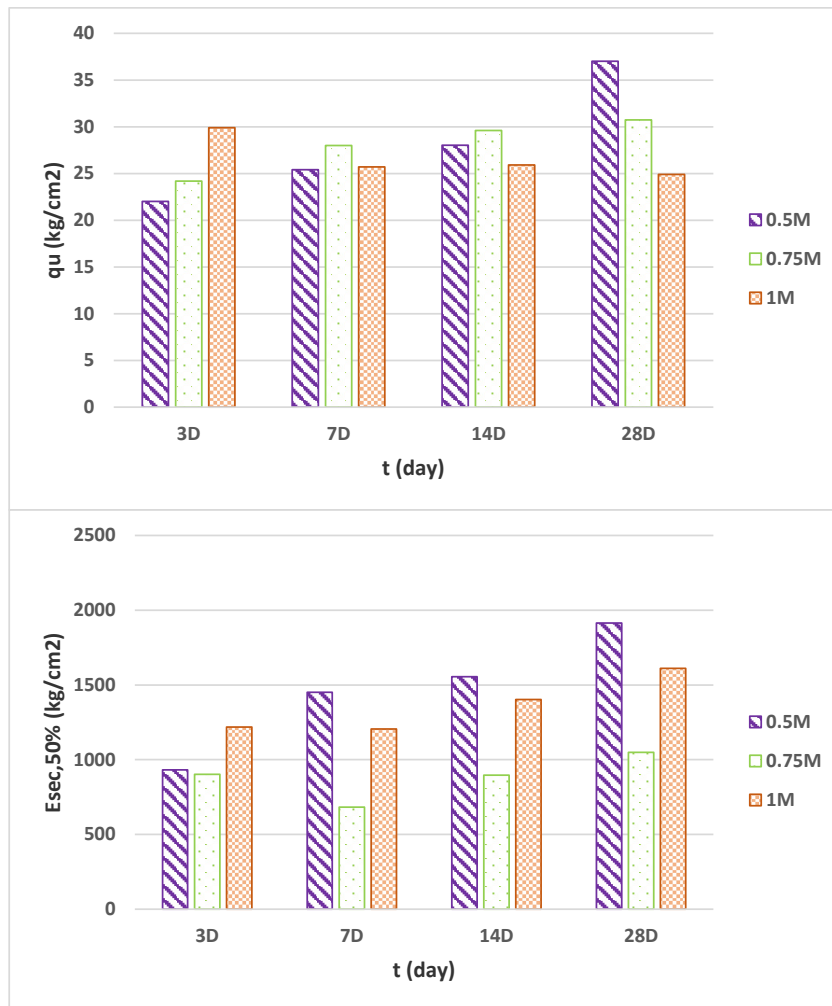
جدول ۶. نتایج آزمایش مقاومت فشاری تک‌محوری (q_u) برای خاک تثبیت شده (بر حسب kg/cm^2)

Table 6. The results of UCS test for treated soil (kg/cm^2)

		3D		7D		14D		28D	
		q_u	E_{sec}	q_u	E_{sec}	q_u	E_{sec}	q_u	E_{sec}
بلی‌الکترولیت	3 g/lit	25.2	1463.7	26	1568.1	27.85	1668.5	27.6	1845.6
	7 g/lit	33.9	1544.9	38.6	1623.8	39.2	1899.4	39.4	1892.2
	10 g/lit	27.3	1402.1	32.1	1792.3	31	1780.2	28.4	1619.4
MICP	0.5M	22	932.3	25.4	1451.3	28.03	1555.3	37	1913.7
	0.75M	24.2	902.5	28	683.5	29.6	915.3	30.74	1048.5
	1M	29.9	1219	25.7	1205.1	25.9	1402.4	24.9	1611.5

شکل ۱۰. مقاومت فشاری تک‌محوری و مدول الاستیسیته خاک پس از تثبیت شیمیایی در غلظت‌های مختلف پلیمر مایع
Fig. 10. UCS (q_u) and secant modulus of chemically stabilized soil at different polymer dosages

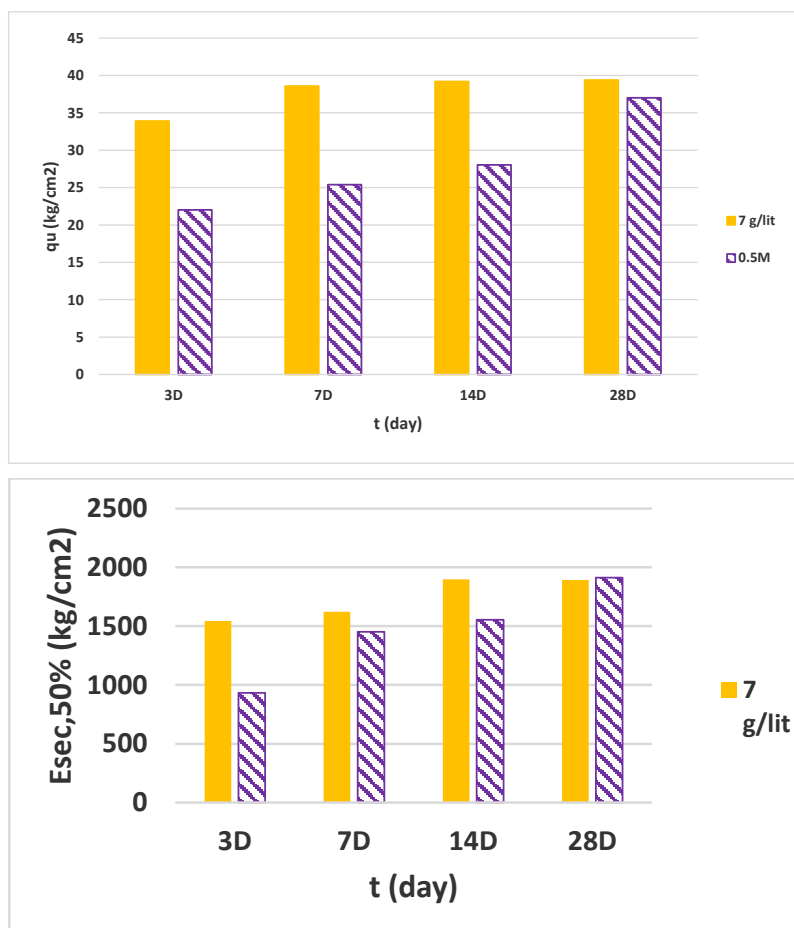
شکل ۱۱. مقاومت فشاری تک‌محوری و مدول الاستیسیته خاک پس از تثبیت میکروبی در غلظت‌های مختلف ماده مغذی
 Fig. 11. UCS (q_u) and secant modulus of microbially stabilized soil at different nutrient densities

۵-۴-۱- پلی‌الکترولیت

آن، ساختار خاک را سست می‌کند. بنابراین غلظت بالای پلیمر مایع موجب کاهش عملکرد بلند مدت روسازی خواهد شد. بالاترین مقاومت در خاک تثبیت شده با پلی‌الکترولیت در غلظت 7 gr/lit و دوره عمل‌آوری ۲۸ روزه به میزان $39/4 \text{ kg/cm}^2$ حاصل شده است. در این حالت $1892/2 \text{ kg/cm}^2$ است. از آنجا که در این غلظت مقادیر q_u و E چهارده روزه و ۲۸ روزه از نظر ملاحظات طراحی تفاوت قابل توجهی ندارند، با در نظر گرفتن اهمیت کوتاه بودن دوره عمل‌آوری در الزامات اجرایی، غلظت 7 gr/lit و دوره عمل‌آوری ۱۴ روزه به عنوان مقادیر بهینه انتخاب می‌شوند. در نمودارهای شکل ۱۰ مقاومت فشاری تک‌محوری و مدول الاستیسیته خاک پس از تثبیت شیمیایی بر حسب دوره عمل‌آوری و در غلظت‌های مختلف پلیمر مایع مقایسه شده اند.

پلیمر مایع با غلظت‌های ۳، ۷ و 10 gr/lit به میزان رطوبت بهینه به خاک اضافه شده و پس از اختلاط، نمونه‌های تک‌محوری، قالب‌گیری شده و پس از عمل‌آوری در دوره‌های ۳، ۷، ۱۴ و ۲۸ روزه تحت آزمایش قرار گرفتند. مقاومت فشاری تک‌محوری تا غلظت 7 gr/lit افزایش یافته و پس از آن تا 10 gr/lit کاهش می‌یابد. این روند در E نیز مشاهده می‌شود که کاهش آن بین ۷ تا 10 gr/lit قابل توجه است و این نشان می‌دهد که افزایش غلظت پلیمر از ۷ تا 10 gr/lit گرم بر لیتر موجب افزایش شکل‌پذیری و نرمی خاک می‌گردد. در غلظت 10 gr/lit با افزایش دوره عمل‌آوری از ۷ تا ۲۸ روزه، به تدریج کاهش مقاومت و سستی خاک دیده می‌شود و نشان‌دهنده این است که حضور ژل غلیظ در محیط، با گذشت زمان و خشک شدن

شکل ۱۲. مقایسه حداکثر مقادیر مقاومت فشاری تک‌محوری و مدول الاستیسیته خاک در غلظت های بهینه تثبیت شیمیایی و میکروبی
Fig. 12. Comparison of maximum values of UCS and elasticity modulus of soil at optimum dosage/ density for chemical and microbial stabilization

روی باکتری و افزایش خصوصیت نمک‌دوستی^۲ باکتری دانست که موجب نقص در فرآیند رسوب کربنات کلسیم در غلظت های بالای مغذی می شود [۲۶]. لذا غلظت نیم مولار با دوره عمل‌آوری ۲۸ روزه با مقادیر $q_u = 37 \text{ kg/cm}^2$ و $E = 1913/7 \text{ kg/cm}^2$ به عنوان مقادیر بهینه انتخاب می گردند. در نمودارهای شکل ۱۱ مقاومت فشاری تک‌محوری و مدول الاستیسیته خاک پس از تثبیت میکروبی بر حسب دوره های مختلف عمل‌آوری و در غلظت های مختلف ماده مغذی مقایسه شده اند.

در نمودار شکل ۱۲ حداکثر مقادیر مقاومت فشاری تک‌محوری و مدول الاستیسیته خاک در غلظت های بهینه به دست آمده برای تثبیت شیمیایی (۷ g/lit) و میکروبی (۰/۵ مولار)، بر حسب دوره عمل‌آوری، مقایسه شده اند.

۵-۴-۲- تثبیت میکروبی (MICP)

نمونه ها با غلظت های ۰/۵، ۰/۷۵ و ۱ مولار ماده مغذی و دوره عمل‌آوری ۳، ۷، ۱۴ و ۲۸ روزه به روشی که در بخش ۲ بیان شد، با رطوبت بهینه تهیه شده و تحت آزمایش قرار گرفتند. در غلظت ۰/۵ مولار مقاومت فشاری از ۲۲ تا 37 kg/cm^2 و E از $932/3$ تا $1913/7 \text{ kg/cm}^2$ افزایش می یابد. روند افزایش مقاومت و E در غلظت ۰/۷۵ بسیار کندتر بوده و بعد از ۱۴ روز تقریباً ثابت می ماند. ضمن اینکه روند افزایش، نسبت به غلظت ۰/۵ مولار از ۱۴ روز به بعد متوقف شده و مقداری کاهش می یابد. در غلظت ۱ مولار با افزایش دوره عمل‌آوری، مقاومت، تغییر چندانی پیدا نکرده و مقداری کاهش می یابد و تنها در دوره ۳ روزه از مشخصات مشابه در غلظت های قبلی بالاتر است که می تواند ناشی از اثر بازدارنده^۱ مغذی غلیظ بر

2 Halophilic

1 Inhibitory effect

۵-۵- ارزیابی اقتصادی

روش های نوین مثل بهسازی میکروبی در آغاز به سبب کمبود امکانات در تهیه مواد و روش های اجرایی گران می باشند و معمولاً با گذشت زمان و گسترش استفاده از آن ها، از هزینه ها کاسته می شود. کمک هایی که بانک جهانی برای روش های زیست محیطی در نظر گرفته می تواند کمک زیادی به توسعه کاربرد آن ها در مقیاس صنعتی نماید (مانند استفاده از روش های گران قیمت زیستی در تصفیه پساب های پتروشیمی). اخیراً با توجه به اهمیت روش های تثبیت زیستی از جمله بهسازی میکروبی در مسائل زیست محیطی، طبق توصیه پیمان کیوتو، امکان حمایت مالی از این روش ها مهیاست [۳۴]. هزینه بهسازی میکروبی بستر راه در حال حاضر حدود ده برابر بهسازی با پلیمر است. تثبیت شیمیایی بستر با پلیمر مورد مطالعه تقریباً چهار برابر مصالح سنتی مثل آهک و سیمان هزینه دارد [۳۵] و [۳۶]. علاوه بر مسائل زیست محیطی مزیت قابل توجه روش های تثبیت مورد بررسی در این تحقیق نسبت به مصالح سنتی، فضا و تجهیزات کوچک تر تولید و نگهداری و سهولت حمل و نقل است که باید در ارزیابی های اقتصادی منظور شود.

۶- نتیجه گیری

تثبیت شیمیایی و میکروبی خاک رس ضعیف بستر، جهت اجتناب از جابه جایی و جایگزینی با استفاده از پلی الکترولیت کاتیونی و باکتری باسیلوس به همراه مغذی های کلرید کلسیم و اوره قابل انجام است. از تحقیقات انجام شده، نتایج زیر به دست می آید:

۱- تثبیت شیمیایی و میکروبی خاک رس، هر دو باعث کاهش وزن مخصوص حداکثر و افزایش رطوبت بهینه خاک می شوند. این امر در تثبیت شیمیایی، بیشتر ناشی از تلف شدن انرژی تراکم ناشی از افزایش سریع مقاومت برشی بین دانه ها بر اثر چسبندگی ژل و در تثبیت میکروبی به علت افزایش تخلخل ناشی از ایجاد پل های اتصال بین دانه ها می باشد. در تثبیت شیمیایی با افزایش غلظت به ۱۰ گرم بر لیتر، چگالی آن افزایش پیدا کرده و وزن مخصوص حداکثر مجدداً زیاد می شود. ژل غلیظ، جذب آب دانه ها را کم کرده و در نتیجه رطوبت بهینه در این حالت کاهش می یابد.

۲- پلیمر مایع، مولکول های آب را با پیوند هیدروژنی جذب کرده و تورم جزئی آن پس از جذب آب، تخلخل خاک را تا حدودی افزایش

می دهد که این عامل منجر به افزایش قابلیت جذب آب و دامنه خمیری خاک رس می شود. در تثبیت میکروبی، تبادل کاتیونی رس و یون های کلرید کلسیم موجب کاهش دامنه خمیری می شود.

۳- تثبیت شیمیایی و میکروبی با افزایش pH محیط، شرایط تثبیت را مناسب می کنند. افزایش pH در تثبیت شیمیایی در روز سوم به حداکثر رسیده پس از آن با افت شدت واکنش ها، کاسته می شود. در تثبیت میکروبی، شدت واکنش ها در زمان اولیه تثبیت است و پس از آن pH محیط کاهش می یابد.

۴- پلیمر مایع، مقاومت فشاری و مدول الاستیسیته خاک رس بستر مورد تحقیق را تا غلظت ۷ درصد به میزان قابل توجهی افزایش می دهد؛ ولی در غلظت های بالا (۱۰٪) شاخص های مقاومتی و سختی خاک عموماً کاهش می یابند. همچنین در غلظت های بالا با افزایش زمان نیز این خصوصیات خاک کاهش می یابند و بنابراین عملکرد بلند مدت روسازی را مختل می کنند.

۵- در تثبیت میکروبی خاک نیز بهترین نتایج در غلظت ۰/۵ مولار ماده مغذی به دست آمد. در غلظت های بالاتر، عموماً با گذشت زمان، شاخص های مقاومتی و سختی خاک افزایش چندانی نداشته و حتی در غلظت یک مولار مقاومت فشاری کاهش می یابد که ناشی از خصوصیات بازدارنده در غلظت های بالای مغذی و نمک دوستی باکتری است.

۶- با توجه به نتایج به دست آمده، تثبیت خاک رس بستر راه در دو روش، نتایج تقریباً یکسانی دارد؛ لذا در صورت اولویت مزیت های اجرایی (زمان و هزینه)، تثبیت شیمیایی با پلی الکترولیت کاتیونی و در صورت اولویت مزیت های زیست محیطی، تثبیت میکروبی (MICP) مناسب می باشد.

تشکر و قدردانی

از همکاری اساتید محترم مرکز تحقیقات دارویی دانشکده علوم پزشکی تبریز در انجام مطالعات تثبیت میکروبی این تحقیق، به ویژه آقایان دکتر حسین صمدی کفیل و دکتر احمد فهیمی نهایت قدردانی به عمل می آید.

فهرست علائم

q_u مقاومت فشاری تک محوری، kg/cm^2

1800-1807.

- [9] P. Kolay, B. Dhakal, Geotechnical Properties and Microstructure of Liquid Polymer Amended Fine-Grained Soils, Geotechnical and Geological Engineering, (2019) 1-13.
- [10] K. Chiet, K. Kassim, K. Chen, U. Martula, C. Yah, A. Arefnia, Effect of Reagents Concentration on Biocementation of Tropical Residual Soil, in: IOP Conference Series: Materials Science and Engineering, IOP Publishing, 2016, pp. 012030.
- [11] A. Fahmi, H. Katebi, M. Hajjalilue Bonab, H. Samadi Kafil, Microbial Sand Stabilization Using Corn Steep Liquor Culture Media and Industrial Calcium Reagents in Cementation Solutions, Industrial Biotechnology, 14(5) (2018) 270-275.
- [12] M.G. Arab, Soil Stabilization Using Calcium Carbonate Precipitation via Urea Hydrolysis, in: Proceedings of the 4th World Congress on Civil, Structural, and Environmental Engineering (CSEE'19), 2019.
- [13] A. Fahmi, sand stabilization using microbial induced calcium carbonate precipitation method and chemical methods(in persian),Thesis, Tabriz University,Iran, 2019.
- [14] S. Gowthaman, T. Iki, K. Nakashima, K. Ebina, S. Kawasaki, Feasibility study for slope soil stabilization by microbial induced carbonate precipitation (MICP) using indigenous bacteria isolated from cold subarctic region, SN Applied Sciences, 1(11) (2019) 1480.
- [15] S. Saneiyani, D. Ntarlagiannis, J. Ohan, J. Lee, F. Colwell, S. Burns, Induced polarization as a monitoring tool for in-situ microbial induced carbonate precipitation (MICP) processes, Ecological engineering, 127 (2019) 36-47.
- [16] B. Chittoori, M. Burbank, Application of Microbial Facilitated Stabilization for Sustainable Improvement of Expansive Pavement Subgrades, 2019.
- [17] C.-H. Kang, Y.-J. Kwon, J.-S. So, Bioremediation of heavy metals by using bacterial mixtures, Ecological engineering, 89 (2016) 64-69.
- [18] A.J. Phillips, R. Gerlach, E. Lauchnor, A.C. Mitchell, A.B.

مدول الاستیسیته، kg/cm^2	E
حدود اتبرگ، %	PL, LL و PI
چگالی جامد دانه های خاک	G_s
رطوبت بهینه، %	W_{opt}
وزن مخصوص حداکثر، g/cm^3	$\gamma_{d max}$

مراجع

- [1] S.A. Naeini, B. Naderinia, E. Izadi, Unconfined compressive strength of clayey soils stabilized with waterborne polymer, KSCE Journal of Civil Engineering, 16(6) (2012) 943-949.
- [2] P. Kolay, A. Pant, V. Puri, S. Kumar, Effect of Liquid Polymer Stabilizer on Geotechnical Properties of Fine-Grained Soil, in: Indian Geotechnical Conference IGC2016, 2016, pp. 15-17.
- [3] T.W.Lambe, The Effect of Polymers on Soil Properties, in: international society for soil mechanics and geotechnical engineering publications, international society for soil mechanics and geotechnical engineering (ISSMGE), publications, 1955.
- [4] R. Ruehrwein, D. Ward, Mechanism of clay aggregation by polyelectrolytes, Soil science, 73(6) (1952) 485-492.
- [5] W. Miller, R. Willis, G. Levy, Aggregate stabilization in kaolinitic soils by low rates of anionic polyacrylamide, Soil use and management, 14(2) (1998) 101-105.
- [6] T. Zhang, Y. Deng, H. Lan, F. Zhang, H. Zhang, C. Wang, Y. Tan, R. Yu, Experimental Investigation of the Compactability and Cracking Behavior of Polyacrylamide-Treated Saline Soil in Gansu Province, China, Polymers, 11(1) (2019) 90.
- [7] W.J. Orts, A. Roa-Espinosa, R.E. Sojka, G.M. Glenn, S.H. Imam, K. Erlacher, J.S. Pedersen, Use of synthetic polymers and biopolymers for soil stabilization in agricultural, construction, and military applications, Journal of materials in civil engineering, 19(1) (2007) 58-66.
- [8] D. Yongfeng, L. Songyu, H. Jian'an, L. Kan, D. Yanjun, J. Fei, Strength and permeability of cemented soil with PAM, in: Grouting and deep mixing 2012, 2012, pp.

- Establishment, Science and Technology, 24(4) (2011) 291-300.
- [28] Asamatdinov, New water-keeping soil additives, Modern Chemistry and Applications 6(1) (2018) 7.
- [29] M. Bakass, A. Mokhlisse, M. Lallemand, Absorption and desorption of liquid water by a superabsorbent polyelectrolyte: Role of polymer on the capacity for absorption of a ground, Journal of applied polymer science, 82(6) (2001) 1541-1548.
- [30] P.K. Kolay, B. Dhakal, S. Kumar, V.K. Puri, Effect of liquid acrylic polymer on geotechnical properties of fine-grained soils, International Journal of Geosynthetics and Ground Engineering, 2(4) (2016) 29.
- [31] S. Onyejekwe, G.S. Ghataora, Soil stabilization using proprietary liquid chemical stabilizers: Sulphonated oil and a polymer, Bulletin of Engineering Geology and the Environment, 74(2) (2015) 651-665.
- [32] M. Ghorbani, The effect of biological stabilization on strength of fine grade soils(in persian), Thesis, Azarbaijan Shahid Madani University (ASMU), Iran, 2016.
- [33] S. Neupane, Evaluating the Suitability of Microbial Induced Calcite Precipitation Technique for Stabilizing Expansive Soils, Thesis, Boise State University, USA., 2016.
- [34] Chang, J. Im, G.-C. Cho, Introduction of microbial biopolymers in soil treatment for future environmentally-friendly and sustainable geotechnical engineering, Sustainability, 8(3) (2016) 251.
- [35] Catalog, in, Drug Applied Research Center of Tabriz 2019.
- [36] Basic Unit Price Reference for Activities in the Field, Railway and Runway Activities, Iran(In persian), Planning and Budget Organization of Iran, 2019.
- Cunningham, L. Spangler, Engineered applications of ureolytic biomineralization: a review, Biofouling, 29(6) (2013) 715-733.
- [19] W. Van der Star, W. Van Wijngaarden, L. Van Paassen, L. Van Baalen, G. Zwieten, Stabilization of gravel deposits using microorganisms, in: Proceedings of the 15th European Conference on Soil Mechanics and Geotechnical Engineering, Athens, Greece, 5-9 October 2011, IOS Press, 2011.
- [20] A. Karimian, M. Hassanlourad, G. Karimi, Bio-stabilization of Sand by Surface Percolation, AUT Journal of Civil Engineering, (2018).
- [21] D. Mujah, M.A. Shahin, L. Cheng, State-of-the-art review of biocementation by microbially induced calcite precipitation (MICP) for soil stabilization, Geomicrobiology Journal, 34(6) (2017) 524-537.
- [22] A. Sharma, R. Ramkrishnan, Study on effect of Microbial Induced Calcite Precipitates on strength of fine grained soils, Perspectives in Science, 8 (2016) 198-202.
- [23] p. Zadab.com, in.
- [24] S. Zhang, J.J. Sheng, Z. Qiu, Water adsorption on kaolinite and illite after polyamine adsorption, Journal of Petroleum Science and Engineering, 142 (2016) 13-20.
- [25] S. Abbasi, Effect of Water-Soluble Polymers and Nanoparticles on Physical, Mechanical, and inflationary Properties of Clay(in persian), Thesis, Tabriz University, Iran, 2019.
- [26] L.M. Lee, W.S. Ng, C.K. Tan, S.L. Hii, Bio-mediated soil improvement under various concentrations of cementation reagent, in: Applied Mechanics and Materials, Trans Tech Publ, 2012, pp. 326-329.
- [27] A. Rabiee, M. Gilani, H. Jamshidi, Preparation of Acrylamide-based Anionic Polyelectrolytes for Soil

چگونه به این مقاله ارجاع دهیم

S. Shafaghatian, Gh. Moradi, H. Katebi, *Experimental Study of the Effect of Chemical and Biological Stabilization on Clay Subgrade Soil*, Amirkabir J. Civil Eng., 53(7) (2021) 2821-2836.

DOI: [10.22060/ceej.2020.17493.6588](https://doi.org/10.22060/ceej.2020.17493.6588)

